

Sogneraad. Meddelelse om, at der maatte uddeles Flæskkort til Selvforsørgere med Flæsk, kom ligeledes først en Tid, efter at Uddelingen af Ernæringskort havde fundet Sted. Det er ganske naturligt, at Sogneraadene beklager sig over en saadan Fremgangsmaade, disse Kort burde have været til Stede rettidig. Ordningen med Hensyn til Tillægskort synes at være for omstændelig, og det samme maa vist siges om den maanedlige Indberetning angaaende Antallet af Beboere, Indsendelse af Flyttebeviser o. s. v. Da Sogneraadene i Landkommunerne ikke har Kontorpersonale, men Medlemmerne selv maa udføre alle disse Ting væsentlig i deres Fritid, vil man forstaa, at Spild af Tid og Kræfter bør undgaas. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at anmode de forskellige Kontorer, der har med dette at bestille, ogsaa Statistisk Departement, om i god og betimelig Tid at sætte sig i Forbindelse med de kommunale Raad og ikke sende Kortene saa sent, at de undertiden først faar dem Dagen efter, at de skulde have været benyttede.

Den højtærede Kirkeminister vil jeg gøre opmærksom paa, at der for Øjeblikket er et Præsteembede ledigt i Haarby. Beboerne anker med Rette, synes jeg, over, at Præstegaarden ligger i en Udkant af Sognet, medens Kirken ligger omtrent midt i Sognet. Da det er et temmeligt stort Sogn, der tæller mange Indbyggere, er det ganske naturligt, at Beboerne ønsker saa let Forbindelse med Præsten som muligt; jeg skal derfor henstille til Kirkeministeren at tage under Overvejelse, om det ikke var muligt at faa Præstegaarden flyttet op til Haarby.

Efter disse Spørgsmaal af mere lokal Interesse skal jeg tillade mig at omtale nogle Udtalelser, som kom fra det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen), der var Ordfører for Socialdemokratiet. Det ærede Medlem tilkastede mig i sit Foredrag Stridshandsken, det er derfor ganske naturligt, at jeg kvitterer for Modtagelsen og gør nogle Bemærkninger til hans Udtalelser. Han dvælede ved sidste Folketingsvalg og indrømmede, skønt nødig og modvillig, at Venstre blev det største Parti i Folketinget. Det tilskrev han den Omstændighed, at Valgloven var ikke blot mangelfuld, men ogsaa uretfærdig, og derfor blev Valgresultatet ikke et tro Spejlbillede af det danske Folk; og han bad derfor om, at Indenrigsministeren vilde fremsætte Forslag til en Revision af Valgloven. Venstre fik

ganske vist de fleste Stemmer og er derved blevet det største Parti, og det uagtet Venstre stod med Front mod 3 Partier, baade mod Socialdemokratiet, de Radikale og de Konservative. Det tjener altsaa til Ære for Vælgerne, og det er en Glæde for os, at Valgets Udfald blev saaledes, at endogsaa det ærede Medlem maa erkende, at Venstre kom ind som det største Parti i Folketinget. Men naar det ærede Medlem mener, at Valget ikke har været et tro Spejlbillede af Vælgerbefolkningen, og derfor ønsker en ny Valglov, henstiller jeg til det ærede Medlems Overvejelse, om det dog ikke var bedst at holde Forudsaetningen for den Valglov og Grundlov, vi har, før man kræver noget nyt. Dersom man vil have et tro Spejlbillede af, hvorledes Stemningen er blandt Landets Vælgere, maa hvert Parti opstille sin egen Kandidat i hver Kreds; saa faar man at se, hvorledes Befolkningen er stemt. I Stedet derfor er to Partier gaaet sammen og har derved tilvejebragt et Resultat, som maa ske ikke vilde være tilvejebragt, dersom man havde overladt Vælgerne den Frihed at stille Kandidater op for de forskellige Partier og stemme efter deres Overbevisning paa de Partier, de ønskede skulde have Magten eller i hvert Tilfælde skulde være Flertal.

Det ærede Medlem gav os en Begrundelse af, hvorfor Socialdemokraterne tilsgav det radikale Ministerium sin Støtte, da det tiltraadte Regeringen, og han angav fem Grunde derfor: Socialdemokraterne mente for det første, at denne Regering bedre end nogen anden kunde bevare vort Land neutralt, at den kunde holde vort Erhvervsliv i Gang, at den kunde træffe Foranstaltninger mod Dyrtiden, dæmme op imod Kapitalismens værste Udskejelser, og endelig for det femte, at det netop var den Regering, de ønskede skulde gennemføre den nye Grundlov. Disse fem Grunde er ikke historisk nøjagtige, de kan ikke bestaa for den historiske Domstol, thi dette Ministerium kom til Magten i 1913, og den Gang var der ikke Tale om Fare for, at nogen vilde krænke vort Lands Neutralitet; det var jo, før Krigen blev begyndt. Og der var heller ikke Tale om at træffe Foranstaltninger imod Dyrtiden, for den var ikke indtraadt den Gang; den kom først senere, og hvad Kampen mod Kapitalismen og dens Udskejelser angaar, tror jeg ikke, at Kapitalismens Udskejelser er mindre nu, end de var i 1913 og Aarene forud. Jeg synes, naar jeg undersøger Forholdene særlig her i Hoved-